Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 134 552 van 3 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"**A. Feitenrelaas***
U verklaart een Russisch staatsburger te zijn, van Tsjetsjeense origine, en afkomstig uit Bamut gelegen in de regio Atchkhoi Martan, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie.
U kwam samen met uw moeder, M.M. (O.V. X), uw zus, Z.M. (O.V. X) en uw drie broers op 19 april 2009 in België aan.
Uw moeder diende op 20 april 2009 een eerste asielaanvraag in.
Uw vader, I.M. (O.V. X), was al op 8 januari 2009 in België aangekomen en had op dezelfde dag een eerste asielaanvraag ingediend.

Op 14 juli 2009 nam het Commissariaat-generaal in hoofde van uw ouders beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.
Deze beslissingen werden op 17 december 2009 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.
Jullie keerden niet terug naar jullie land van herkomst en uw ouders dienden op 7 juni 2013 een tweede asielaanvraag in.
Uw zus Z.M. was ondertussen meerderjarig geworden en diende op dezelfde dag een eerste asielaanvraag in.
Op 20 augustus 2013 nam het Commissariaat-generaal in hun hoofde beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 22 november 2013 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.
Jullie keerden niet terug naar jullie land van herkomst.
Uw ouders dienden op 18 februari 2014 een derde asielaanvraag in.
Uw zus Z.M. diende op dezelfde dag een tweede asielaanvraag in.
U was ondertussen ook meerderjarig geworden en diende eveneens op 18 februari 2014 een eerste asielaanvraag in.
U verklaart bij terugkeer naar uw land van herkomst vervolging te vrezen vanwege de familieleden van een zekere R., een neef van uw moeder, die in 2007 of 2008 vermoord werd.
R. verbleef vroeger vaak bij jullie. Op een dag had hij wapens in jullie tuin begraven. Tijdens een huiszoeking werden deze wapens gevonden door de ordediensten. Uw vader werd toen gearresteerd en in de gevangenis opgesloten. Toen hij enkele maanden later naar huis terugkeerde, was hij kwaad op R. omdat hij door zijn schuld gearresteerd werd. Daarom verdachten de familieleden van R. uw vader er van hem later vermoord te hebben en wilden ze hiervoor wraak nemen op uw vader.
De familieleden van uw moeder ondernamen verschillende pogingen om vrede te sluiten met de familie van R., maar voorlopig zonder enig resultaat.
Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u uw geboorteakte voor.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.
Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk.
Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.
Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.
U verklaart bij terugkeer naar uw land van herkomst vervolging te vrezen vanwege de familieleden van R., een neef van uw moeder, die uw vader er ten onrechte van verdenken hem vermoord te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 24/03/2014, p. 2, 3, 7, 8).
Er dient echter op gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van de eerste asielaanvraag van uw vader op 14 juli 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan zijn beweerde vervolgingsvrees vanwege de autoriteiten.
Er werden namelijk enkele opmerkelijke tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen van uw vader en de verklaringen die afgelegd werden door uw moeder.
Verder werd er op gewezen dat het feit dat uw vader tijdens zijn verblijf in Ingoesjetië meermaals terugkeerde naar zijn woning, wetende dat zijn gezin vaak bezoek kreeg van kadyrovtsi, de geloofwaardigheid van zijn vervolgingsvrees ondermijnt.
Bovendien bleek uw vader onaannemelijk weinig op de hoogte te zijn van de inhoud van de door hem voorgelegde convocaties.
Tenslotte werden ook zijn verklaringen aangaande zijn reisweg ongeloofwaardig bevonden.
Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest d.d. 17/12/2009 bevestigd.
Uw vader diende op 7 juni 2013 een tweede asielaanvraag in.

Op 20 augustus 2013 nam het Commissariaat-generaal in zijn hoofde opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.
Er werd namelijk geoordeeld dat de door uw vader voorgelegde documenten het ongeloofwaardig karakter van zijn verklaringen in het kader van zijn eerste asielaanvraag niet konden herstellen.
Verder werd vastgesteld dat er evenmin enig geloof gehecht kon worden aan de door uw vader aangehaalde problemen met de familieleden van R. die tegenover hem een bloedwraak zouden uitgesproken hebben, onder meer gezien uw vader hierover meerdere onaannemelijk vage en weinig overtuigende verklaringen aflegde en ook gezien het feit dat hij deze problemen niet heeft aangehaald bij zijn eerste asielaanvraag terwijl dit redelijkerwijs wel van hem verwacht kon worden.
Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest d.d. 22/11/2013.
Uw vader diende op 18 februari 2014 een derde asielaanvraag in.
Het Commissariaat-generaal nam in hoofde van uw vader echter een beslissing tot weigering van inoverwegingname van deze asielaanvraag omdat de nieuwe elementen voor zijn derde aanvraag voortvloeien uit de elementen die in het asielrelaas van de eerste en tweede asielaanvraag zijn uiteengezet.
De motivering van zijn beslissing luidt als volgt :
"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in het administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.
In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.
In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste en tweede asielaanvraag hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd, waartegen u geen beroep aantekende. Ook uw tweede asielaanvraag werd door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd, waartegen u geen beroep aantekende.
Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.
Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijke element in uw dossier voorhanden.
Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste en uw tweede asielaanvraag hebt uiteengezet [U verklaart dat de familie I. nog altijd wraak wil nemen op u omwille van de dood van R.I., de neef van uw echtgenote. U stelt dat de verschillende verzoeningspogingen van uw familieleden - de laatste dateert van december 2013- tevergeefs waren], moet worden beklemtoond dat zowel uw eerste als uw tweede asielaanvraag door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.
Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt, met name de schriftelijke getuigenissen van verschillende personen en de kopies van hun interne paspoorten, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvragen hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat deze stukken subjectief van aard zijn, daar ze uitgaan van familieleden en buren, en er

dan ook geen objectieve bewijswaarde aan toegekend kan worden. Deze stukken kunnen bijgevolg geen afbreuk doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.
De door u voorgelegde enveloppen bevestigen enkel dat u in België post ontvangt uit Tsjetsjenië, maar kunnen evenmin de geloofwaardigheid van uw asielrelaas herstellen.
Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.
Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."
Om voorgaande redenen kan bijgevolg evenmin enig geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u in uw land van herkomst vervolging vreest omwille van de problemen van uw vader waarop u zich volledig baseert voor uw asielaanvraag.
Wat u betreft kan dus evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.
Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt.
Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.
Het door u voorgelegde document, met name uw geboorteakte, is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan bovenstaande argumentatie, aangezien het louter persoonsgegevens bevat die hier niet in twijfel getrokken worden.
Volledigheidshalve dient er nog op gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal inzake de derde asielaanvraag van uw moeder M.M. (O.V. 6.371.052), en inzake de tweede asielaanvraag van uw zus, Z.M. (O.V. 7.716.712), eveneens beslissingen tot weigering van inoverwegingname van hun asielaanvraag heeft genomen.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 30 april 2014 een schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), een schending van de

artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, een schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), een schending van "*de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel*". Zij roept tevens een manifeste appreciatiefout in.
Verzoekster laat gelden dat zij wél voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor voor de vluchtelingenstatus.
Zij stelt dat haar verklaringen op het Commissariaat-generaal wél (zie het verzoekschrift, p. 4) "*voldoende overtuigend*" waren en geen twijfel lieten bestaan. Zij acht het "*duidelijk dat het CGVS geen, minstens onvoldoende onderzoek heeft verricht naar de door verzoekster afgelegde verklaringen en zich ten onrechte verschuilt achter de reeds genomen weigeringsbeslissing van het CGVS inzake de asielaanvraag van verzoeksters ouders*".
Volgens haar blijkt (zie p. 4) "*noch uit het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing dat het CGVS alle haar ter beschikking zijnde middelen heeft aangewend om na te gaan of het door verzoekster weergegeven asielrelaas al dan niet correspondeert met de werkelijkheid*". Zij acht het besluit van de commissaris-generaal (zie p. 4) "*minstens voorbarig*".
Zij laat gelden dat haar afgelegde verklaringen minstens een begin van bewijs vormden en dat er geen ernstige reden is om haar het voordeel van de twijfel niet te verlenen.
Volgens verzoekster gaf de commissaris-generaal (zie p. 5) "*blijk van onderschatting van de persoonlijke problemen van verzoekster*".
Zij herhaalt kort haar asielrelaas en besluit dat de commissaris-generaal (zie p. 5) "*selectief tewerk* (is) *gegaan, enkel maar in het nadeel van verzoekster*".
Verzoekster stelt dat de uitleg die haar vader heeft gegeven als verklaring voor het feit dat hij regelmatig vanuit zijn onderduikadres in Ingoesjetië terugkeerde naar Tsjetsjenië "*rekening houdend met de concrete leefomstandigheden van het gezin van verzoekster in hun herkomstland, wel degelijk begrijpelijk en aannemelijk*" is (zie p. 5).
Zij stelt dat haar vader verklaarde (zie p. 5) "*dat hij inderdaad , verscholen en via sluipwegen, af en toe voor korte tijd terugkeerde naar Tsjetsjenië omdat hij thuis de enige broodwinner was*", dat hij werkte om zijn gezin te onderhouden en dat hij zeer kortstondig in Tsjetsjenië bleef om vervolgens terug te keren naar zijn onderduikadres in Ingoesjetië.
Zij legt de commissaris-generaal (zie p. 5) "*een gebrek aan inlevingsvermogen*" ten laste en stelt dat hij (zie p. 6) "*geen , minstens te weinig rekening* (heeft) *gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse*".
Verzoekster voert ook nog aan dat de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt en waaruit zou blijken dat in Tsjetsjenië weliswaar mensenrechtenschendingen voorkomen doch dat niet alle burgers zonder onderscheid daarvan het slachtoffer zouden zijn, (zie p. 6) "*te vaag, abstract en theoretisch*" is; deze informatie houdt, aldus verzoekster (zie p. 6) "*onvoldoende rekening met de dagelijkse schrijnende realiteit waarin verzoekster en haar gezin verkeren in Tsjetsjenië*".
Verzoekster voert ten slotte aan dat zij bij een eventuele terugkeer naar haar land van herkomst, slachtoffer dreigt te worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, bedoeld in artikel 48/4, § 2 b) van de vreemdelingenwet.
Zij besluit dat de beslissing houdende weigering van de vluchttelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus derhalve dient te worden vernietigd, dat van haar de vluchtelingenstatus dient te worden erkend, minstens dat haar de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.
In ondergeschikte orde vraagt zij het dossier terug te sturen naar de commissaris-generaal voor bijkomend onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).
Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).
De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).
Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).
De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.
Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad stelt vast dat uit de verklaringen van verzoekster blijkt dat zij zich voor haar asielaanvraag van 18 februari 2014 volledig beroept op de problemen van haar vader I.M.; verzoekster verklaarde bij haar verhoor op 24 maart 2014 op het Commissariaat-generaal dat de enige reden voor haar asielaanvraag de problemen van haar vader met de familie van R. waren en dat zij daarnaast geen andere vrees of andere problemen heeft (zie het verhoorverslag, p. 7, 8).
In het kader van de (tweede) asielaanvraag van verzoeksters vader I.M., nam de commissaris-generaal op 20 augustus 2013 een beslissing houdende weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus; deze beslissing werd op 22 november 2013 bevestigd door de Raad.
Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). De Raad mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.
De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook deze die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van de identieke asielaanvraag zijn afgelegd door familieleden. Immers dienen de asielinstanties, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, alle objectieve gegevens na te gaan die zij nodig hebben om een beslissing te kunnen nemen.
Gelet op het gezag van gewijsde van voornoemd arrest van 22 november 2013, staat de ongeloofwaardigheid van de problemen van verzoeksters vader I.M. vast, en is de bevoegdheid van de Raad in het kader van dit beroep beperkt tot een beoordeling van de nieuwe elementen die door verzoekster worden aangevoerd.
De Raad stelt echter vast dat verzoekster tijdens haar verhoor geen nieuwe elementen aanbracht en zich in haar verzoekschrift beperkt tot het betwisten van enkele argumenten met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van de problemen van haar vader met de familie van R..
Gelet op de ongeloofwaardigheid van deze problemen van haar vader I.M., bevestigd door de Raad in diens arrest dd. 22 november 2013, kan in hoofde van verzoekster evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in het Vluchtelingenverdrag.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift nog aanvoert dat de informatie over Tsjetsjenië in het administratief dossier, toegevoegd door de commissaris-generaal, "*te vaag, abstract en theoretisch*" is en "*onvoldoende rekening* (houdt) *met de dagelijkse schrijnende realiteit waarin verzoekster en haar gezin verkeren in Tsjetsjenië*", toont zij niet aan dat deze informatie foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, temeer gezien verzoekster nalaat enige andersluidende informatie voor te leggen. Het komt nochtans aan verzoekster toe om met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de betreffende informatie die zij betwist, niet correct is.
Hoe dan ook volstaat een enkele verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.
Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier -gelet op het bovenstaande- in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt daarnaast dat er in Tsjetsjenië geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.
Op basis van "*COI Focus Tsjetsjenië. Veiligheidssituatie*" van 24 juni 2013 stelt de Raad immers vast dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt.
Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.
De bewering van verzoekster dat bedoelde informatie "*te vaag, abstract en theoretisch*" is en "*onvoldoende rekening* (houdt) *met de dagelijkse schrijnende realiteit waarin verzoekster en haar gezin verkeren in Tsjetsjenië*" toont niet aan dat deze informatie foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, temeer gezien verzoekster nalaat enige andersluidende informatie voor te leggen.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantoont.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.
De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend veertien door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	M. BONTE